

[Indenrigs- og boligministeren.]

ordførere har rejst stort set de samme problemer, så det bliver vist det letteste at tage de mere almindelige ting under eet.

Hvad angår ønsket om at udvide saneringens omfang, skal jeg sige, at således som det ligger i øjeblikket, arbejder jo saneringskommissionen med udarbejdelsen af en ny saneringslovgivning, der ikke blot skal være en lovgivning, hvis rammer er egnede til at fyldes af det københavnske problem, men som også giver plads for det problem, som provinsbyerne har på dette område. Disse mere almindelige linier, som saneringen fremover skal følge, er det dog vist bedst ikke på indeværende tidspunkt at foregribe. Der ligger for os en konkret opgave i de sidste uger af rigsdagssamlingen, og denne konkrete opgave, Adelgade-Borgergade kvarteret, synes jeg vi skal samle os om, for der er saneringen nået så langt, at den videre udvikling af den er mulig. Der foreligger ingen saneringsplaner for kvarterer som Vesterbro og Christianshavn, og først når saneringsplaner kommer til at foreligge, er der mulighed for at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt man kan udvide saneringens omfang, og hvornår man skal gøre det. Det er i høj grad et spørgsmål om boligmangel og byggekræfterne, om muligheden for trods boligmangel og knapheden på byggekræfter at indpasse en nedrivning af boliger, som kræver opførelse af erstatningsboliger eller erstatningslokaler for virksomheder.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen gjorde en bemærkning om forsvarsbyggeriet. Han brugte ikke netop den vending eller betegnelse om det, men havde naturligvis en af de sædvanlige reklameoverskrifter på, som vi kender fra det ærede medlems organ. Men det giver mig anledning til at gøre en bemærkning, som jeg har gjort forleden dag ved et offentligt møde, og som jeg desværre måtte erkende, at offentligheden ikke lagde mærke til; derfor tillader jeg mig at gentage den nu.

Det er min opfattelse, at forsvarsbyggeriet fremover ikke teknisk vil forhindre os i at udvide boligbyggeriet; når jeg er nået til den opfattelse, er det, fordi det videre byggeprogram for forsvaret i væsentlig grad er et spørgsmål om anvendelse af uflagt arbejdskraft og dermed anvendelse af byggemetoder, som vi stadig betegner som utraditionelle. Endvidere har forsvaret

frigjort de murersvende, som er indkaldt til militærtjeneste, til den opgave at virke på de militære byggepladser, for så vidt murestusbyggeriet der kræver en indsats af murere, og dermed skulle vi endelig efter mange vanskeligheder og besværligheder være nået så vidt, at vi kan sige, at forsvarsbyggeriet ikke længere behøver at hindre en udvikling af boligbyggeriet. Det er også derfor, at vi i øjeblikket kan have så meget boligbyggeri i gang, som vi har. Vi har så meget boligbyggeri i gang, at jeg regner med i indeværende år at få færdiggjort 23 000 boliger. Jeg vender tilbage til det alt sammen under næste punkt på dagsordenen, men jeg vil gerne i denne forbindelse gøre den bemærkning, at vi har så meget boligbyggeri i gang, som det overhovedet er praktisk muligt med de murere, vi har. Vi skal derfor, når vi skal udvikle boligbyggeriet yderligere, have fat i de uflagerte, og jeg håber, at man da kunne nå så vidt, at man en dag kunne få et sådant stykke arbejde i husene som pudsearbejde overført fra at være en opgave, som faglærte beskæftigede sig med, til at være en opgave, som uflagerte beskæftigede sig med. Jo flere murere vi kan frigøre, des større boligbyggeri kan vi gennemføre, altså, hvis vi har de tilstrækkelige byggemuligheder, og nu har vi altså i dette års byggeri strakt det så vidt, som det næsten er muligt.

Jeg kan gøre opmærksom på, at pr. 4. marts havde vi kun 1 120 ledige murersvende, heraf 210 i hovedstadsområdet. Hvis vi tager tallene pr. 1. marts tilbage i tiden, vil vi se, at vi i fjor i den første uge af marts havde 2 800, i forfjor 2 500, i 1950 3 800, i 1949 4 200. Vi er altså allerede nu nået til kun at have 1 100 ledige murersvende på denne årstid. Det tilskriver jeg bl. a. den omstændighed, at mange byggepladser har været holdt så meget i gang i vinterens løb, at vi er nået så langt frem, at de er i stand til at opsume murerarbejdskraft. Men tallet vidner for mig om, at man fremover i den kommende sæson vil være i den situation, at vi har alle vore kræfter spændt for med den opgave at bygge. Derfor er det et problem, hvor stor den sanering kan være, som vi kan påtage os, når der skal skaffes erstatningsboliger til disposition for de udsanerede.

Med hensyn til dette problem vil jeg gerne sige, at når jeg har kunnet godkende den plan, som magistraten — altså med ført